

Garraf

Els incendis hi han estat sempre freqüents, a Garraf, però aquesta vegada, a l'estiu de 1982, l'extensió afectada ha estat molt gran. Hom pot anar de Bruguers fins al poble de Garraf sense deixar de trepitjar superfície cremada. Els pins carbonitzats hi han restat com fites abandonades després del pas de l'exèrcit del foc. La ironia volgué que les cendres fossin escampades pel vent, ben lluny, fins pels carrers i terrats de Barcelona, com un repte exigint una resposta.

Però la desgràcia de la crema no va venir sola. Al cap de pocs dies, encara en ple estiu, un gran xàfec es vingué a precipitar sobre el massís i l'aigua de la pluja s'escolà furiosament pels vessants i les fondalades, tot arrossegant no solament les cendres i els troncs mig cremats, sinó la terra, ja ben escassa, que restava sobre les roques i que donava vida a les plantes. Si el foc féu basarda, l'aigua salvatge portà el desencantament. Fou una lliçó que ens ensenya com funcionen els sistemes naturals quan l'home els toca.

PANAREDA, J. M. *Descobrim Garraf*. Barcelona: Publicacions i Edicions de la Universitat de Barcelona, 1986, pàg. 12. [Fragment adaptat]

Sota de cada línia podeu trobar totes les variacions possibles de puntuació. Cal que tingueu en compte els símbols següents:

∅ : Pot anar sense signe de puntuació

// : Punt i a part

= : Punt i seguit

→ : Relació amb un altre signe de puntuació